

for skulde give slip paa de saameget omtalte Skatteparagraffer, troer jeg ikke; i saa Fald vilde de vist betafte sig derfor. Hvad § 18 angaaer, som begynder med, at de Beløb i Penge og Korn, der behøves til visse Indretninger, lignedes samlet, deels paa Hartkornet, deels paa Formue og Veilighed, da vil jeg bede det ærede Medlem særligt lægge Mærke til, hvorledes Bestemmelsen om Formue og Veilighed kommer til at ramme. Den kommer ikke til at ramme den væsentlige Deel af Statsborgere, der ere de store Eiendomme, som ligge omkring i Communerne, og man maa dog være enig om, at denne Skat skal udjevne Bestatningen mellem de forskjellige Statsborgere. Dette er et meget vigtigt Punkt, og jeg tør sige efter mit Bekjendtskab til Communerne, og navnlig i den Deel af Landet, hvor jeg hører hjemme, at naar man siger til dem: Vilde I vente en lille Tid endnu og have dette med eller udsætte Eder for ikke i lang Tid at faae Skattebestemmelserne? saa vilde de sige: Lader os saa hellere vente. At man skulde gribe med en saadan Begjærighed efter det, der her bydes, fordi det giver denne Smule Ubvibelse, medens det lader staae tilbage, hvad der under alle Omstændigheder maa være et meget stort Gode, at gjøre det muligt i Skatteforholdene at ramme en stor Deel af Beboerne i Kommunen paa en retfærdig Maade, maa jeg tilstaae er mig usforklarligt, og at det skulde staae saa daarligt til med Styrelsen af de communale Antliggender efter den Lov, vi nu have derom, at man ikke kunde vente lidt endnu paa en anden Ordning, kan jeg ikke troe. Naar man nu hører den ærede Minister sige, at saa kan det komme til at være i det Uendelige, saa vidner dette ikke om nogen stor Interesse, hverken for, hvad der foreligger, eller for den Skattelov, som man dog fra alle Sider synes at forudsætte maa komme; thi havde man en saadan Interesse, saa forstaaer jeg ikke, at man vil stræmme Folkethinget med den Udtalelse, at vi maae tage dette, da det ellers kan være meget længe, inden vi faae Noget. Dette vidner ikke om nogen god Villie fra de Herrers Side, og navnlig ikke fra den høitagtede Ministers Side, som særligt har det i sin Haand at kunne fremme

disse Sager. Dette er min Opfattelse af Sagen, og derfor har jeg saa stor Betænkelse ved at lade Skatteparagrafferne gaae ud. Mine Grunde derfor har jeg udtalt og nu gjentaget overfor det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, som meente, at Communerne maatte have en Følelse af at være komne i en saa lykkelig Havn ved dette Lovforslag, at de gjerne vilde tage det uden Skatteparagrafferne. Han indrømmede meget gjerne, at de nye Skattebestemmelser vare Noget, man maatte komme til, men det Slags Udtalelser har man hørt saa mange af, og jeg vil kun spørge, om ikke Erfaringen har godtgjort, at der ved tidligere Veiligheder fra Andre er faldet Udtalelser i samme Retning, som man har følt sig meget stiftet ved at have optaget, som de her bleve fremsatte. Vedtager man først dette, saa er een Ting klar for mig, nemlig, at der som da en Minister, den nuværende eller en følgende, ikke fandt sig foranlediget til at fremskomme med en Lov, som omhandler Skattevæsenet, og Thingets Medlemmer vilde gjøre Brug af det private Initiativ, vilde den Indvending møde fra dem, der ikke see venligt til en saadan Lov: Herregud, skulle vi nu igjen have fat paa Communalvæsenet, skulle vi da tale derom hvert Aar; det er jo ikke længere siden end 1848, at vi vedtog en Communallov. Dette vil være nok til at kaste Sagen endnu længer tilbage. Men lader man dette ligge i Betragtning af, at man maa have det Andet med, hvis det skal udgjøre et Hele, der er værdt at byde Communerne, og saaledes forbeholder sig en nogenlunde fyldestgjørende Indfrielse af Grundlovens Løfteparagræf, vil jeg ansee denne Absærd for meget klogere, naaget det Nuværende, som jeg skal indrømme, har endeel Godt ved sig. Jeg troer imidlertid, at det vil være rigtigere at lægge det hen for at øve et Tryk paa den nuværende eller en fremtidig Minister, for at han skal komme med det Hele. Disse ere mine Grunde, og de skulle tjene til Svar saavel til den ærede Minister som til det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (S. Pedersen).

Indenrigsministeren: Det ærede Medlem for Viborg Amt (Kjær) gif dristig ud